

Glas potrošača

nedjelja, 30.11.2008.

<http://glas-potrosaca.blog.hr/>

Potrošači i ekonomska kriza

Da Vlada nema strategiju razvoja gospodarstva i društvenih djelatnosti te da vlada stihijnost nije nikakva novost. U kući, a posebno u društvu najbolje se snalaze oni koji u mutnom najbolje funkcioniraju, od ratnih profitera do novopečenih tajkuna (nove kaste bogatuna), sve uz potporu vlasti. Ekonomska kriza može nas dotaći za dio gospodarstva koje je orijentirano na izvoz, i to ako su isporuke usmjerene prema ino partnerima država koje bilježe recesiju. Možemo osjetiti krizu i u turizmu, pad bukinga. Međutim, samo povećanom proizvodnjom se možemo suprotstaviti recesiji. Da, racionalno poslovanje, posebno danas, na svim nivoima trebao bi biti prioritetni zadatak gospodarstvenika radi smanjenja utjecaja recesije, nadalje, od predsjednika republike, Vlade, državne i lokalne samoupravne administracije, javnih usluga, uključujući do svakog domaćinstva. Zamrzavanje radničkih plaća, oni koji stvaraju novostvorenu vrijednost, nažalost, nedovoljno ih je, do plaća oblasti školstva, zdravstva i inim, napad je na one koji inače žive na granici ekonomske izdržljivosti.

Podsjetimo se kako vladine odluke utječu na povećanju cijena i troškova poslovanja niza djelatnosti kod posljednjeg povećanja cijene struje. Gotovo sve proizvodne djelatnosti, oni koji su to mogli, povećali su cijene osnovnih poljoprivrednih proizvoda, cijena komunalija.

Da apsurd bude veći, pored toga što je cijena struje podignuta suprotno energetske zakonima i Tarifnom sustavu, vladina odluka o povećanju cijene struje je neobjektivna (bazirana na povećanju nafte na svjetskom tržištu i pretpostavljene cijene plina, a nije snižena cijena nakon znatnog pada svjetske cijene nafte), netransparentna, jer sustav nije utvrdio razvojni koncept, kojeg plaćaju potrošači, i diskriminirajuća (suprotno Zakonu) jer je bogatima i onima koji imaju mogućnost korištenja plina i toplinsku energiju osigurao beneficiranu cijenu na štetu onih koji nemaju mogućnost.

Građani s pravom ukazuju na nabujalu administraciju zadnji desetak godina. Zaista, od tadašnja državna administracija administracija narasla je najmanje 4 puta, osnivanjem lokalne samouprave općine, gradovi, županije. Ako uzmemo u obzir (upitnu) učinkovitost državne i lokalne samouprave postoji potreba smanjenja regionalnih samouprava, općina i gradova.

Drugo područje moguće racionalizacije jesu javne usluge. Naime, budući davatelji javnih usluga, vidjeli smo primjer odnosa VRH i HEP-a, uz potporu vlasti (vlasnika) donose odluke netransparentno, neobjektivno, a često i diskriminirajuće, čime se neobjektivno priznaju troškovi poslovanja lokalnih i državnih monopolista. To je moguće jer zakonom nije jasno utvrđena obveza donošenja tarifnih stavki i općih uvjeta poslovanja. To dokazuje da, recimo, davatelji vodoopskrbe, pored svojih stručnih službi (projektanti, inženjeri) angažiraju agencije stvarajući dodatni trošak od više milijuna kuna godišnje. Ili, zapošljavanje više desetaka radnika na očitavanju potrošnje iako se evidencija potrošnje mogu obavljati, kvartalno ili polugodišnje.

Umjesto zaključka:

Svjetskoj ekonomskoj krizi (i recesiji) možemo se suprotstaviti novim proizvodnim i uslužnim programima, racionalizacijom na svim nivoima, a ne zamrzavanjem plaća.